

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

II: Φαρμακεύτρια

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-724

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

παίγνιος ΘΕΣΥΛΙΔΟΣ ΉΣΤΟΔΥΚΟΝΩΜΕΝΗ, ἐΦ' ΕΑΥΤΗΝ ΠΕΙ-
ΓΑΤΑΙ ΜΕΤΑΓΓΙΦ, ἐΠΙΚΑΛΩΜΕΡΗΝ ΤΗΝ ΣΕΛΑΝΙΩΝ ΚΩΣ ΤΗΝ
ΕΚΑΤΗΝ, ὡς οὗτοῦ έρωτον ΣΥΜΒΑΣΙΟΜΕΡΗΑΣ ΝΟΚΤΕΙ
ΥΔΟΣ ΖΕΙΑΣ. ΤΗΝ Δὲ ΘΕΣΥΛΙΔΟΝ ΘΕΟΚΡΙΤΟΣ ΑΠΕΙΡΟΝΑ-
ΛΑΩΣ ΈΧΕΙ ΤΩΝ ΣΩΦΟΝ Θ μΕ ΤΗΝ ΕΥΜΕΜΙΦΩΝ

ΦΛΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑ, ΕΙ-

ΔΥΧΙΛΙΟΥ βι.

Α μοι τὸν σέφυου φέρε Θέσυλο,
πᾶξ τὰ φίλαρα.
Σέφυον τὰν κελέεσσαν φοινικέφ
οιόσ αώτῳ,
ώς γνήμον ερνιεῦντα φίλον κα
ταδύσομαι αἴσφοι,
ὅσ μοι σωδεκατηῖος ἀφ' ὧ πάλας οὐλέπτερον.
Οὐδὲ γνωστόθορον τεθιώκαμβον, οὐ λωσίμεσον,
οὐδὲ θύρας ἀρρένες ανάρροσον. οὐδέ οἱ ἀπλα
ῶχετέχων ὅτερος ταχινάσ φενίας, ὅτε αφοντε
βασεῦμαι πρὶ τὰν τιμαπήριο παλαιόσχοι
αὔγεον, ὡς νινί δώρο, οὐ μέμφομαι οἰά με τριέ.
Νῦν δέ νιν ἐκδυέον καταθύσομαι. ἀπλά σελανα
Φαινει καλέον. τὸν δὲ πτασείσομαι αὐτοὺς σείμον,
τὰ χθονίκ θεκατόν, τὰν Θοκύλακες ξομέσυπ
ἔρχομεν αν νεκύων ἀνατέλεια, καὶ μέλαν ἄμρα.
χειρέκατα σικελῆτη, οὐ έστελος ἀμυνγέσθει

Φαληρα

ΕΙ Δ Σ Τ Λ Α . Β 3

Φάρμακα ταῦθ' ἔρδιστα χερείονα μήτέ τι Κίρκης,
μήτέ θη Μηδείας, μήτε ξενθᾶς Ποριμήδας.

ἴηγξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν πρτὶ σῶμα δύ αὐγῆρα.
ἄλωτά τι προδρυ πυρὶ τάκε. ἀλλ' ἐπίπασε
Θέστλι σειλαῖα. πᾶ τὰς φεράς ἐκ πεπότας;
ἴρα γέ θει μυσταρά. Τὸν ἐπίχρυμα τέτυρμαι;
τάσσας ἄμα καὶ λέπε ταῦτα, ήτα δέ λωτιδος ὄσια τάσσω.

ἴηγξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν πρτὶ σῶμα δύ αὐγῆρα,
δέλωτις ἐμ' αὐνίαστεν, ἐγώ δ' αὐτὴ δέλωτιδος φυγα
αὐδω χ' ὡσ αὐτὰ λακῆ μέπε κατανεύσατε,
κηῆς ἀστίνις ἀφθη, κ' οὐδὲ πολὺν εἰσδιμητος αὐτῇ.
ὄντα θει δέλωτις ένι φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.

ἴηγξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν πρτὶ σῶμα δύ αὐγῆρα,
ῶς τῆρην δύν καρὸν ἐγώ δὲ σείμονι τάκε,
ῶς τάκοιθ' θεος ἔρωτος ὁ Μήνιος αὐτίκα δέλωτις.
χ' ὡς θνηθ' οὔτε βόμβος ὁ χάλκεος δέξι Αφοδίτας,
ῶς κενος δινοῖτο παθ' ἀμετέρησι θύρωσιν.

ἴηγξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν πρτὶ σῶμα δύ αὐγῆρα.
νῦν θυσῶ τὰ πάτηρα, τὸν δὲ Αρτεμι, καὶ δύ έν αὐδε
κινήσεις ἀσέμμαντα, καὶ έι πη πλούσιος ἀπλά.
Θέστλι ταὶ κύνθος ἄμμιν ἀνὰ πέρολιν ὠρύονται.
ἄποστ έν τριόδοισι. δι χελκίον ώσ τάχθ' ἀλει.

ἴηγξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν πρτὶ σῶμα δύ αὐγῆρα.
καὶ δέ συγχρι μηδὲ τῶν θεος, συγῶντο δέ αἴτη,
αὶ δέ σματον συγχρι μέργυσιν εὐραδεύ αὐγία.

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ἀπὸ οὐδεὶς τὴν φωνὴν καταβοθμούσι, οὐδὲ με τέλουνται
αὐτὶς γυναικός ἐθικεῖ κακάν, οὐδὲ αὐτοῖς νῦν.

ἴηγξελκε τὸ τῆνον ἐμὸν πρτὶ δῶμα τὸν ἀνδρα.
ἔστι τὸν ἀπαρένθη, οὐδὲ τὰς πότνιας φωνῶ,
ἴτε γυνὴ τὴν φωνὴν πακεκλιται, έίτε καὶ αὖτις,
τόσον ἔχοι λάθασ, οὔσον πόκα θασέας φαντὶ
ἔνθας λαθεῖμεν εἰς τολοκάμος αειάλινας.

ἴηγξελκε τὸ τῆνον ἐμὸν πρτὶ δῶμα τὸν ἀνδρα.
ὑπομολανέσ φυτόν οὐδὲ πρέπει αρκάσ. Τῷδε δὲ πρπάτε
καὶ τῷλοι μάκινον τὸν σώρεα, καὶ θοὺς ἵποι.
οὗτος καὶ δέλφινος ιδομι, καὶ εστι τόσος λῶμα πρηγῇ
μακινομένῳ ἱκέλον, λιπήσας ἐκ τοδε παλαιότερος.

ἴηγξελκε τὸ τῆνον ἐμὸν πρτὶ δῶμα τὸν ἀνδρα.
τοτὲ ἀπὸ τᾶς χλαίνασ βούρασ εδονῶλεσ δέλφινο.
ῶγών γεννήστι ράσι κατ' ἄγριον πυρὶ βάλλω.
αἱ αἱ ἕρως αὐτηρέ, τί μεν μέλαν ἐκ χρεός αἴμα.
ἐμφιτο, ὡς λιμνᾶτης ἀπαντεῖκε βλέψαται σάπια.

ἴηγξελκε τὸ τῆνον ἐμὸν πρτὶ δῶμα τὸν ἀνδρα.
σκῦρον τοι τεύχας πρὸν κακὸν αὔειν οἰσθω.
Θέσναλι, νῦν δὲ λαβοῖσσα τὸ τὰ θρόνα ταῦθε, οὐδὲ μαξεῖσον
τᾶς τῆνω φλιασκαδίτερτερον, ἔστι τοι νῦν
ἐκ θυμῷ δέσμωτος. οὐ λέ μεν λόγον οὐδὲν απεισ.
οὐδὲ πιφθύσισκα, τὰ δέλφινος δέσμα τάσιν.

ἴηγξελκε τὸ τῆνον ἐμὸν πρτὶ δῶμα τὸν ἀνδρα.
νῦν δὲ μούγη ἐοῖσσα τῷθε τὸν ἔρωτα σάκροσῶ;

ἐκ τίνος

ἐκ τίνος ἀρξομένη, τίς μοι κακὸν ἄγαγε σύρε;
Ἄνθ' ἀτῶν οὐλοιο καναφόρος ἄμμιν Αγαῖω,
ἄλσος ἐπ' ἄρτεμιδος. τὰ δὲ πραττά μὲν ἄλλα
θησία πρηπεῖσκε προτιθέναι. εἰς λὲ λέσσα.

φάγεό μεν δύν ἔρωθ' οὔτεν ἵκειο, πότνα Σελάγα.
καὶ μάζα θεράποντα ζοφὸς ἀ μακρήπις
ἀγχίθυρος ναίοι φέκατεύξαρ, Κατάπενδος
τὰν πρηπάνθειά φέδη, ἥγω λέσσοις ἀ μεγάλοιρς
ώμαρτεν, Εύασοιο καλὸν σύροι φέγτῶνα,
καθημεριναία τὰν ἔντισθε τὰς κλεασίτας.

φάγεό μεν δύν ἔρωθ' οὔτεν ἵκειο, πότνα Σελάγα.
ἴδητεν εὖστε μέσον κατάμαξιδν, ὃν τὰ λύκων Θ,
εἶδον δέλφινό μουν τε καὶ δύναμι πονούντασ.
ρῦσι δὲ ἦν ξυνθοτέρες μὲν ἐλαχύστοι γενείσας
σκέπτα δὲ σίλεον περιλύ πλέον δέ περιπάσ.
ώς ἀπὸ γυμναστίοις καλὸν πάνον ἀσπιλισθεν.

φάγεό μεν δύν ἔρωθ' οὔτεν ἵκειο, πότνα Σελάγα.
χώσιδν, ως ἐμαλίλω, ως μεν πάντει θυμὸς ιάφθη
διλαίας, δι λέκάκιος ἐπάκειο. καὶ οὐλέπη πρηπᾶσ
τήνασ ἐφασάμιλω, οὐλώς παλιν οἰκαδὸς ἀσηνθόν,
ἴγνων, ἄλλα μέτης καπυράνοσ Θήβα λαζπεξε.
κείμιλω δέν κλιντητει λέκαμπατε καὶ λέκανύκτει.

φάγεό μεν δύν ἔρωθ' οὔτεν ἵκειο, πότνα Σελάγα.
καὶ μεν χρώσι μηδέ μοι Θέπειν δο πραττάκι θετει.
ἔρρεω δέ έκ κεφαλῆς πασι τίχει, αὐτὰρ ἡ λοιπά,

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ

ὅσες τέτοις καὶ μέρμα καὶ ἐστίνος οὐκ ἐπέρησε,
ἢ ποίας ἔλιτρν γενναῖς δόμουν, ἢ θεῖπάδεις;
ἄλλοις οὐδὲν ἐλαφόν. ὁ μὲν χρέος ἀνυπερέγραψεν.

Φάλαιρός μεν δύνεται οὐδενὸν ἕκεῖ, πότνια σελάνα.
Χαῖτος τῷ δούλῳ τὸν ἀλαθέα μύθον ἐλεξε.
Εἰ δὲ τοισι λίμοις χαλεπάς γένεστα εὗρε τι μᾶχος.
πάσῃν ἔχει με τάλανταν ὁ Μύνηος. ἄλλα μολοῖς
τήρησον τῇ ταύτῃ τηρατήριο παλαιόστρων.
τίκνει τοῖς Φοιτῇ, τίκνει μέσοις ἀλλὰ καθῆδρα.

Φάλαιρός μεν δύνεται οὐδενὸν ἕκεῖ, πότνια σελάνα.
καὶ πεικάνιν ἔοντα μάθοις μόνον, ἀσυγχρηστον.
καὶ φόρτη σιμαιόδα τὸν καλέθη, καὶ οὐφάγειο τὰς.
ῶς εφαλμαν, ἀλλ' ἔνθε, οὐδὲ γαπε δύνεται πέριχον
εἰσ ἐμὰ σώματα δέλφινον, ἐγὼ δέ γε νιν ὡς ἐνόησε
ἀρπαζόντες ταῦτα οὐδὲν ἀμβόλων πρᾶτος κούφων,

φαλαιρός μεν δύνεται οὐδενὸν ἕκεῖ, πότνια σελάνα.
πάσῃ μὲν ἐπύχθινος χρόνος ταῦτα, ἐκ δὲ μετώπης
ἴμρως μεν κοχύεσκον οὐ σον νοτίσαισιν ἔρεσσις.
οὐδὲ τη φεωνᾶς τοισι μαν, οὐδὲ σαγονὸν ὑπνῷ
κυνῶν φωνεῦντα φίλαν πρτίμητέρα τέκνα,
ἄλλοις τοισι μεταγγὺδις καλὸν χρόα πάντρεν τοσα.

Φάλαιρός μεν δύνεται οὐδενὸν ἕκεῖ, πότνια σελάνα.
καὶ μέσοις τοισι μεταγγύδις πᾶν χθονὸς ὄμματα ταῦτα.
ἔρεται τοις κλιντῆις, οὐδὲ οὐρανος φάρη μύθον.
ἴρω με σιμαιόδα τοσον ἐφθασκες, οὐσον ἐγὼ θιλ

πράμη

πράντκας έν χρείντα τέχνων ἐφθαξε φιλίνοι,
ἴστη τεὸν καλέσας τόδε τέλεος, οὐ με πᾶν μὴν.

Φάλεό μιν δινέρωθ' ὅθεν ἕκδο, πότνια σελάνα,
ἥνθον γέρι καὶ γάρ, ναι δινέλουκον ἥνθον ἔρωτε,
ἢ δρίρος, κέτετερος ἐών φίλος αὐτίκα γυκτός,
μᾶλα μὲν ἐν κόλπῳ διωνύσοιο φυλάσσων,
κρατήσεις ἔχω λεύκων Ηρακλέος ἴδρου ἔρνος
πάνυρθε περφυρέηστος πολεύσαρηστον εἶ λικτάν.

Φάλεό μιν δινέρωθ' ὅθεν ἕκδο, πότνια σελάνα.
καί με εἰ μερὶ κέδετε χαρέ, τάδε τῆς φίλα, μηδέλαφὸς
μηδελὸς πάντεσι μετ' οἵτεοισι καλεῦμαι,
εῦδον τούτης μόνον δικαλὸν σόματεύ ἐφίλας,
εἰ δ' αὖτα μηδέπετε, μηδέθραξ εἰς ἕκδο μοχλῷ,
πάντας μηπλέκεις. Οὐ λαμπταλεῖς ἥνθον ἐφύμεας.

Φάλεό μιν δινέρωθ' ὅθεν ἕκδο, πότνια σελάνα,
τοῦτο χάσειν μὴν εἴφαν ταῦτα κύπριδι πρᾶτον ὄφεί λεν,
Οὐ μηδὲ τὰν κύπριν, τούτο με μεντέρας ἐκ ποζὸς εἴλεν
εἰ γύναι εἰσκαλέσας τεὸν πρτίσσῳ μέλαθρον
αὐτῷς ήμιφλεκρν, ἔρνος δ' αρά μη λιπταίσ
πλακις αφεύσνοι σέλας φλογηρώτερον αὔθει.

Φάλεό μιν δινέρωθ' ὅθεν ἕκδο, πότνια σελάνα.
Οὐτούτοις μανίας, Οὐ πρόθνον ἐκ δαλάμοιο,
μηδέμα φανέφοβοντεπλέμνια θερμὰ λιπταίσ
ανέρος, μηδὲ ὁ μὴν εἰπεν, ἔγωσθε οἱ διπλαχοπεθῆς,
χειρὸς ἐφανταμενήι μαλακῶν ἐκλιγ' οὐδὲ λέκτων.

ΟΕΟΚΡΙΤΟΥ

καὶ ταχὺ χεῶστις χεωτὶ πεπάνθο, καὶ τὰ πρόσωπα
θερμότερής ἐστι πρόσωπο, οὐτοῦ δινείσθαι δύναται.
χώρας καριτικὴ μακρὰ φίλα θεραπεῖται σελανα,
ἐπεργάτη τὰ μέγιστα, καὶ εἰς πόδον ἱνθουμένη ἀμφο
κοῦτέ τι τῆνος ἐμίνεινε τεμέμενταρ μέσφατοι ἔχθες,
οὐτὸν ἔγω ἀν τήνῳ, ἀλλὰ ἔνθε μοι ἄπει φιλίσκο
μάτητας πέμπασ αὐλητίλοθος, ἀπειλειξοῦσ
σάμπρον, ἀνίκα πέρτε πτοτούσαν δὲ ἔβειχον ἵστωι,
ἀλλὰ τὰν ἁδόπηχλω ἀπ' ὥκεανοιο Φέροισθε.
κατέμοι ἀλλά τε πτολαὶ, οὐδὲ ἄρα δέλφις ἔρατη,
κατέμιν ἀντει γωνικὸς ἔχει πόθος, εἴτε καὶ ἀνθρόσ,
οὐκ ἔφατ' ἀτεκέεις ἴδιμν. ἀτὰρ τόσον αὖτον ἔρωτος
ἀκράτη ἐπεχειρο, καὶ εἰς τέλος ὥχει φεύγον,
καὶ φαῦροι σιφάνοισι τὰ σώματα τῆνα πυκαλοσθεν.
ταῦτα μοι ἀξείνα μυθίσκορος, διὸ δ' ἀληθίς.
ἡ γάρ μοι καὶ διὸ οὐ περάκις ἀλλοτρὸς ἔφοιτη,
καὶ περέμιν ἐτίθει τὰν οὐρανὸν πτολακίς ὅλη παν.
νῦν δέ τε οὐδεκατηῖος, ἀφ' ᾧ τένιν οὐδὲ πτοκέειδον.
ἥδη οὐκ ἀλλοτροπερπνὸν ἔχει. ἀμεδῶν δὲ λέλασται;
νῦν μὲν χοῖς φίλοιος κατεθύσομαι. αἱ δὲ τηνὶ καὶ μὲ
λυσθη, τὰν αἴσθοταν ναὶ μοιραστέοει.
ριάσοις ἐν κιστικαὶ κακὰ φάρμακα φαμί φυλάσσειν,
ἀσυρία μέστοινα πέδεισίνοι μαδοῖσθε.
ἀλλὰ τὸ μὲν χειροῖσα πτοτὸκεανὸν δέπει πόλοις
πότυι. ἔγω μὲν οἰσῶ τηνέμον τάνον, ὡσπῆτες τάνεσαν.

Χείρε

ΕΙΔΑ

καρπεσλαναι λ
εστρούσυκλαν
ΥΠΟΟ

ΕΠΙΓΡΑΦΕΣ

ΑΛΦΑΡΩΝΙΟΣ Λ
ΜΗΝΙΑΙ, ΣΟΥ

ΠΕΙΝΕΤΙΚΑΙΟ
ΤΑ ΔΙΣΤΡΟΣ ΤΗ
ΡΟΤΑ ΟΥ ΒΙΛΕ

ΤΑ ΣΠΡΟΥΛΑ
ΤΩ ΣΙΚΕΛΙΑΣ, Κ
ΛΕΞΩΝ ΣΠΡΟΥΛ

ΠΟΥ, ΕΞ ΤΕΛΙΟΠΟ
Η ΓΑΝ ΠΙΑΣ
ΠΛΑΙΣΤΗ ΚΩΣΤΗ
ΜΑΙΟΝΕΡΑ, ΕΣΩ

ΛΙΘΕΙΝ ΠΟΤΕΙΑ
ΜΗΛΟΥΣΙΘΕΙΑ
ΣΠΙΝΗΣΙΤΙΑ
ΟΥ, ΟΙ ΑΙΓΑΙΟΙ ΙΩ

ΕΠΙΔΕΙΞΙΑ

χεῖρε Σελαναία λιπήσό χρε, χιρέτε δ' ακάλο
ασέρβε δύκη λοιοκατ' ἀντυγανυκός ο παθόι.

ΧΠΟΟΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΡΙ-
ΤΣ εἰδυλλίοις.

Επιγάφεται β' μὲν εἰδύλλιον θύμῳ, Αἰπόλωθή
Αμαρυλλίσι, καματίσ. δικαμάξει λέ πε τῇ Α-
μάρυλλίσ, τὸ οὐρανοῦ μηλομερός εἰκασθει λέ αὖ
πε δύνεπικαμάξοντα βαΐτον δι. σύρνιται αὐτόλογον
τα δέτερα πριεῖ πρεσδύλεγόμενον Κορύθωνι, μέ δύνε
ρεστα δύνεται πέρι πε τὸν Αμαρυλλίσει μέ φαίνοντα.
Τὰ δύν πρεσματει εἴη ἀνιώντα πε λίας περὶ Κρότωνα
τῷ Σικελίας, ὅδει μέ τὸν Αμαρυλλίσει ζωτίθετη. δ
λέ τῷ ποιητῷ πρόστανον, οὐκ ἀνείη ὡς ὁ Μούνατός Φι-
σν, ἐκ τοῦ ποιητοῦ,

Η ἕατε τοι σμόσ καταφαίνομαι.

πλανᾶτροι καὶ πέρι τοῖς χεόνοις φέρει λέσσο έπικω-
μάξων λῶρα, ἱερῶν μηλακαὶ σεφάνους τῇ Αμαρυλλί-
σι, χάειν τῷ περιστεροῦνται. μέ οὐδὲ λόγου αύδεν αἵ-
τοι. μόνοι καὶ μυστημάτικοι δύνειν σίον καταλύσει προκρητη.
δύνεται εἴδεις, έπικωματικόν. τὸν Τίτυρον οἱ μὲν κύρε-
σι, οἱ δέ σωτερον εἶναι φασι. πινέστριψε τὸ σμοῦ,

δύν Θεόκερυν οἰοντζ καμάξειν, σμιχί-

σίλιο καλοῦντεις. μέ ιστεία

πέρι Απολλω

νίω.